

Meelis Friedenthal 50

Aiavärav kõlksatab.

KIRJANIK astub, ratas käekõrval, tänavale:

„Sehr gut, Herr Musenfreund, sehr gut,“ kõlab kõrvus, lapsepõlves vanaema õpetatud keeles. Tõepoolest, hommik oli hästi ja tegusalt möödunud: uus peatükk lõpetatud, lapsed ja abikaasa kooli saadetud, koeraga jalutamas käidud.

Nüüd ainult sadulasse ja teele.

Kummide all sahiseb asfalt, tänavate seisukord ei luba eriti muule mõtelda, aga ometi tundub see sahin viitavat biblioteegis ootavale:

*paber, vesimärk, paber,
paber, vesimärk, paber,
Transkribus, eScriptorium, Transkribus,
Transkribus, eScriptorium, Transkribus,
korpused,
korpused,
korpused ...*

Ja kohal ta ongi.

TEADLANE kinnitab ratta hoidjasse ja sammub hoogsalt teaduskeskuse ruumi poole. Nüüd on selge, mis täna ootab: veebikõne rootslastega tulevaste projektide asjus, Balti kirjakultuuri uue köite koosolek, artiklit ka vaja lõpetada. Töid voogab kuhjaga peale, aga need edenevad hästi. Ongi lõuna.

JUHENDAJA astub Gaudeamusesse, kust leiab eest doktorandi – see pole paha koht, et vaimu ja keha samaaegselt kinnitada ning juhendatavail silma peal pidada. Ent päev pole veel läbi.

KAASPROFESSOR haarab jope ja seab sammud majast välja, Senffi treppidest alla. Vaikselt kogunevad mõtted esseisvast loengust. Mis see siis oligi?

Augustinus? Patristika?

Ei, mitte täna. Tee on libe, aga samm ei väärata.

Loovkirjutamine?

Ei, need tööd pole veel laekunud.

Digihumanitaaria?

Seda peaks ikka tegema veebis.

17. sajandi mõttelugu?

ALKEEEEEEMIA –

paiskub kinnitava pahvatusena välja Püssirohukeldri suust, tõesti-tõesti, raamatule lisaks peaks sellest rääkima tänases loengus.

Ja kohal ta ongi. Loeng kulgeb edukalt, tagasiteel saab uuesti mõtteid koguda.

Pamm,

meenutab Jaani kiriku kell TEOLOOGILE pühapäevast jutlust.

KURAATOR naaseb raamatukokku, et leppida kokku Kanti ja alkeemia näitustes. Ja siis saab lõpuks koduteele asuda.

PUMP, TUMP, PUMP,

hüppab ratas läbi aukude.

Koju,

koju,

koju,

siristab kodarate vahele jäänud oksake rõõmsas ootuseärevuses.

Ja ongi kodutänav.

MEELIS avab koduukse. Pere ja sõbrad ootavad.

Soovime veel teist niipalju häid aastaid nendes paljudes rollides! Et üheksale ametile lisaks poleks kümnes nälgi!

Kolleegide nimel

Janika Päll